

Literární sešity

ZŠ B. Dvorského

Básně, které žáci napsali v rámci tematického týdne v češtině na druhém stupni zaměřeného na poezii

Zničená

Vendula Arbetová, 8. B

Slzy

Co kutálí se po tváři

Už úsměv na ní nezáří

Zlomená vejpuř, padá k zemi

Jsou tu všichni, ale nikdo pro ni

Je jako mrtvá nevěsta, touží po pomstě

Ale zatím vydala jen slabý povzdech

Nikdy však nechtěla nechat se zničit

Teď už ale nemá čas na to se změnit

Tolik slz

Kolika by mohla napustit vanu

Nechce, nemůže, sní

Ale nejde se zbavit pocitů smíšených

Naivní, sklíčená, srdce má vyrvané

Teď už je jí líp, už tu není ale stále

Hledá klid v sobě samé

Portrét

Sára Burianová, 8. B

Znám tajemný dům,
v něm temný sál.

A v tom sále
portrét stál.

Ten portrét
byl jak květ.

Hezký byl
jen na pohled.

Tak jako ten krásný květ
každý cosi skrýval.

Když pohledem zabloudil jsi na portrét.

Zjistil jsi, jak tiše dýchal.

Měsíc

Bea Vitoslavská , 8. B

V celém širém světě
každý člověk

aspoň jednou
sám si připadal.

Měsíc na nebi
necítí se tak
jednou nebo dvakrát do roka,
je sám každý den i každou
vteřinu.

On je ale silný,
všechno přejde
s úsměvem,
na zemi má totiž
přátele, kteří ani neví,
že je měsíc slyší.

O počasí

**Tadeáš Bodnár
a Jiří Škarek, oba 9. B**

Chladný déšť a vítr fouká,
to je dnešní počasí.
Babka z okna smutně kouká,
kdypak už se vyčásí.

V televizi zprávy letí,
každý z nás je sleduje,
hlasatel byl jak pomatený,
babka na něj hubuje.

Více bude věřit tělu.

Bolest, ta ji prohání.

Počasí pak na mou věru
určí v kostech loupaví.

Fyzici

**Tereza Schindlerová
a Michaela Gluchová, 9. B**

Já jsem velkej Ajnštajn,
taky mám rád Rammstein.

Newton sice nejsem,
ale vím, že jablko spadne sem.

Hawking zkoumal černé díry,
já mám rád netopýry.

Edisonovi blikla žárovka nad hlavou,
dal bych si zmrzlinu mangovou.

To je vše, co vím,
nic jiného vám nepovím.

Týden

Jan J. Kupec, 8. B

A je tu pondělí,

to nemám rád.

Musím ráno do školy,

k tomu brzo vstát.

Další den je úterý,

stále jsem pořád nevrlý.

Ve středu se usmívám,

za tři dny už víkend mám.

Ve čtvrtek jde všechno líp,

o volnu začínám snít.

A když pátek zaklepe,

to je mi už nejlépe.

Je tady vytoužený čas,

ta sobota s nedělí.

Než se člověk naděje,

je už zase PONDĚLÍ.

Slon

Aneta Blažková

a Markéta Bělicová, 8. B

Byl jeden slon, co chtěl dlouhý
chobot.

Přes den žil ve vodě a teklo mu do
bot.

Měl dobrou postel a dobře se v ní
spalo,

jen jeho sousedy chrápání štvalo.

Neměl žádné kamarády,

proto byl tak smutný.

Takže ty jeho slzy,

fakt byly nutný.

Když si našel kamarády vodní,

už nebyl natolik smutný.

Takže ty slzy opravdu nebyly nutný!